

การศึกษาพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูที่มีผลต่อเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร^{*}
THE STUDY OF TEACHER IMMEDIACY BEHAVIORS AND ITS IMPACT ON
STUDENTS' ATTITUDE IN ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE (EFL) SECONDARY CLASS

¹พิชญอร ผลดี Pitchaya-on Phondee, ²สิทธิกร สุมาลี Sitthikorn Sumalee,

³อุดมลักษณ์ กูลศรีโรจน์ Udomluk Koolsriroj

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Kasetsart University, Thailand

Corresponding Author E-mail: opal.pholdee@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของครูและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูในการเรียนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เขต 2 และสังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1,700 คน และ 330 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถามออนไลน์สำหรับนักเรียน ซึ่งมีคำถาม 72 ข้อ และแบบสอบถามออนไลน์สำหรับครู ซึ่งมีคำถาม 42 ข้อ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติพื้นฐาน การหาค่าสหสัมพันธ์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบที การทดสอบรายคู่ของเชฟเฟย์ และแอลเอสดี ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมความใกล้ชิด ในขณะที่เจตคติของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สถานภาพที่แตกต่างกันของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลการเรียน ขนาดและสังกัดของโรงเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของนักเรียนต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนแตกต่างกัน ในขณะที่ เพศ อายุ ผลการเรียน ขนาดและสังกัดของโรงเรียน ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษให้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแล้ว สถานภาพที่แตกต่างกันของครู ได้แก่ ขนาด และสังกัดของโรงเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นความคิดเห็นและเจตคติของนักเรียน พฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน และบรรยากาศในชั้นเรียน ต่างเป็นปัจจัยที่ส่งผลถึงกัน

คำสำคัญ: การเรียนภาษาอังกฤษ, การเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, ความใกล้ชิด, เจตคติ, พฤติกรรมความใกล้ชิดของครู

Abstract

This study aimed to compare the relation between teacher immediacy behaviors and students' attitude toward learning English. Study students' and English teachers' opinions toward teacher immediacy behaviors and also students' attitude toward learning English by classifying related factors. The samples were 1,700 students and 330 English teachers in schools under the Bangkok Metropolitan, the Office of Secondary Educational Service Area 1 and Area 2. Multi-stage Sampling was used. Research tools for this study were online questionnaires for the students with 72 items and for the teachers with 42 items. The data were analyzed by mean, standard deviation, percentage, frequency, Pearson's product moment correlation, one-way analysis of variance, T-test (Independent), Scheffe's test and LSD test. The results showed that students' opinion as well as English teachers' opinion toward teacher immediacy behaviors were at 'high' level. While only students' attitude toward learning English is at 'moderate' level. It is to say that there was significant positive correlation between teacher immediacy behaviors and students' attitude in learning English at a .05 significance level. Gender, age, and school size are factors that affected students' opinion toward teacher immediacy behaviors while gender, age, English grade point average, school size, and school cluster affected students' attitude toward learning English. Meanwhile, factors that affected teachers' opinion included gender, and school size.

Keywords: English Learning, EFL Context, Immediacy, Attitude, Teacher Immediacy Behaviors

บทนำ

ในการเรียนการสอนที่มีครูถือว่าการติดต่อสื่อสารกันอีกรูปแบบหนึ่ง ครูเปรียบเสมือนผู้ทำหน้าที่เป็นผู้ส่ง (Sender) สาร (Information) ไปยังผู้รับ (Receiver) ซึ่งข้อมูลหรือสารที่ส่งผ่านกันก็คือเนื้อหาความรู้ (Knowledge) จึงสามารถเรียกได้ว่าเป็นการสื่อสารทางการศึกษา (Educational Communication หรือบางทีก็ใช้ Instructional Communication) ต่อมานิยามของหน้าที่ของการสื่อสารทางการศึกษาไม่ได้เป็นเพียงการส่งผ่านข้อมูลเท่านั้นอีกต่อไป แต่เป็นการนิยามครอบคลุมไปถึงธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้สัญลักษณ์ที่มีความผูกพันระหว่างกัน (Hawes, 1973) เพราะถือว่ามีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูผู้สอน นักเรียน และตัวเนื้อหาสาระ กล่าวคือ ครูคือผู้ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการสื่อสารสัญลักษณ์ไปยังผู้รับซึ่งก็คือนักเรียนผ่านทางวิธีการสอนนั่นเอง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตัวเอง (L1) นั้นย่อมมีความยากลำบากในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) และ/หรือการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) การที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาโดยตรงจึงเป็นปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน อาจมาจากความวิตกกังวลของนักเรียนเอง การใช้อำนาจของครูในชั้นเรียน หรือบรรยากาศการเรียนในชั้นเรียนที่เคร่งเครียด เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ล้วนมีส่วนทำให้เจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนลดลง (Kirova et al., 2012) โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประสบการณ์ในการ

ทำงานเป็นครูสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ต่ำ มีความรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีความรู้สึกหวาดกลัวต่อครูผู้สอน เนื่องจากเคยมีประสบการณ์ไม่ดีจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจนทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงมองว่า ครูผู้สอนมีความสำคัญต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

นักวิจัยหลายท่านในวงการศึกษาริเริ่มหันมาให้ความสนใจกับเรื่องพฤติกรรมความใกล้ชิดของครู เพราะมีหลายงานวิจัยค้นพบว่าพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูเป็นเสมือนตัวแปรหนึ่งที่นอกจากสามารถช่วยเพิ่มผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยของนักเรียนได้แล้ว ยังมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจเชิงบวกในการเรียนรู้ของนักเรียน และยังช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และต่อตัวครูผู้สอนที่มีพฤติกรรมความใกล้ชิดอีกด้วย นักเรียนจะไม่เกิดพฤติกรรมต่อต้าน ส่งผลให้มีบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีตามมา (Richmond and Gorham and McCrosky, 1987; McLemore and Cunningham, 1994; Baker, 2010; LeFebvre and Allen, 2014; Rebecca, 2014) แนวคิดเรื่องความใกล้ชิดของครูเริ่มมีขึ้นเมื่อ Albert Mehrabian เป็นคนแรกที่เริ่มให้ความสนใจศึกษาและให้นิยามของคำว่า “ความใกล้ชิด (Immediacy) หมายถึงพฤติกรรมใดๆ ก็ตามที่มีส่วนช่วยให้บุคคลมีความสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น เป็นการกระตุ้นความรู้สึกให้มีร่วมกันระหว่างสองบุคคล โดยหัวใจหลักของขอบข่ายแนวคิดของความใกล้ชิดคือการสื่อสารทางพฤติกรรมเพื่อให้เกิดความสนิทสนมขึ้นและลดความห่างเหินทางจิตใจในการสื่อสารระหว่างผู้รับ-ส่งสาร พฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนจำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ พฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนที่แสดงออกทางวาจา (Teacher Verbal Immediacy Behaviors) เช่น การเรียกชื่อ การใช้อารมณ์ขัน การกระตุ้นให้มีการแสดงความคิดเห็น เป็นต้น และพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนที่ไม่แสดงออกทางวาจา (Teacher Nonverbal Immediacy Behaviors) ได้แก่ การมีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม การสบตาผู้เรียน ท่าทางในขณะยืน การใช้ภาษากายที่ดูผ่อนคลาย เป็นต้น

การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บทบาทของครูผู้สอนจึงมีความสำคัญมากต่อการเกิดการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน จากเดิมที่ครูคือผู้ให้ความรู้ก็เปลี่ยนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนมีสภาพจิตใจที่ดี และเกิดความเชื่อมั่น ไว้วางใจ สนใจ ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน นำไปสู่พฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนที่จะปฏิบัติต่อผู้เรียน แต่ถึงกระนั้นงานวิจัยส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความใกล้ชิดของครูผู้สอนเป็นงานวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นนักศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการด้านต่างๆ แตกต่างไปจากผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา และในบริบทชั้นเรียนก็มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นจำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียน ความสมัครใจในการลงทะเบียนเรียน อีกทั้งเป็นงานวิจัยที่ศึกษาในต่างประเทศ แต่ยังไม่ปรากฏการศึกษาเรื่องนี้ในบริบทการเรียนการสอนของไทย ผู้วิจัยต้องการที่จะต่อยอดองค์ความรู้จากงานวิจัยต่างประเทศที่ศึกษาพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูกับเจตคติในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาภายใต้บริบทชั้นเรียนแบบการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) ของไทย โดยมีขอบเขตของการศึกษาที่มุ่งประเด็นไปที่ปัญหาด้านเจตคติที่มักพบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนและการศึกษาพฤติกรรมของครูที่อาจจะส่งผลต่อเจตคติของนักเรียนในการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่สำหรับครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทย และวัฒนธรรมไทย เพราะครูผู้สอนคือบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนา

ศักยภาพได้และครูคือบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับผู้เรียนที่สุดรองจากผู้ปกครอง พฤติกรรมการปฏิบัติตนของครูจึงอาจเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูโดยจำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันในโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกัน
6. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และความต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนในพฤติกรรมความใกล้ชิดของครู

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร มีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด
3. ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร
4. นักเรียนและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน แตกต่างกัน
5. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ แตกต่างกัน
6. ความคิดเห็นและเจตคติของนักเรียน พฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน และบรรยากาศในชั้นเรียนมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยมีวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วยโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 67 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 107,019 คน โรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 52 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 120,827 คน และโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 109 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 39,017 คน รวมทั้งสิ้น 228 โรงเรียน มีจำนวน นักเรียนรวมทั้งสิ้น 266,863 คน 2) ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลใน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วย ครูในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 700 คน ครูในโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 707 คน และครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน มีจำนวนครูรวมทั้งสิ้น 1,807 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียน รัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และสังกัดกรุงเทพมหานคร มีจำนวนตัวอย่างนักเรียนรวมทั้งสิ้น 1,700 คน 2) ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และสังกัดกรุงเทพมหานคร มีจำนวนตัวอย่างครูรวมทั้งสิ้น 330 คน

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนและครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งเป็น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 1,700 คน และครู สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 330 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลาย ขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยเริ่มจากในขั้นแรกจะทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยมีสังกัดของโรงเรียนเป็นชั้นภูมิ ประกอบด้วย สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และสังกัดกรุงเทพมหานคร จากนั้นในแต่ละชั้นภูมิ ผู้วิจัยได้ ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรคำนวณ และในขั้น สุดท้ายผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตาม สัดส่วนของประชากรที่ต้องการศึกษา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีส่วนประกอบ ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพภาพ (สำหรับนักเรียนและครู) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรม ความใกล้ชิดของครูผู้สอน (สำหรับนักเรียนและครู) และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในการเรียน ภาษาอังกฤษ (สำหรับนักเรียน)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการ วิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยโดยใช้สถิติต่างๆ ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน การหาค่าสหสัมพันธ์ โดยใช้สูตร สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของ ค่าสหสัมพันธ์ โดยใช้การทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) การทดสอบรายคู่ของ เชฟเฟย์ (Scheffe's test) และแอลเอสดี (Least Significant Difference test)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนโดยภาพรวมและความคิดเห็นของนักเรียนต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดที่ไม่ใช่ทางวาจาของครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความคิดเห็นของนักเรียนต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดทางวาจาของครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด การพบกันในชั้นเรียนระหว่างนักเรียนกับครูน้อยลง จึงส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูได้

ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดโดยภาพรวม ความคิดเห็นของครูต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดทั้งทางวาจาและที่ไม่ใช่ทางวาจา อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์จากครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนกับนักเรียน ครูจึงให้ความสำคัญและมีพฤติกรรมความใกล้ชิดให้มากนั่นเอง

2. ผลการศึกษาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร มีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน นักเรียนจึงไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและอีกสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือ การที่ครูแสดงบทบาทของตนออกมาผ่านการใช้อำนาจในชั้นเรียน อาจส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้สึกไม่ดีหรือเกิดความฝังใจต่อพฤติกรรมการใช้อำนาจในชั้นเรียนของครู เกิดเป็นเจตคติด้านลบในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rahimi and Karkami (2015)

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยในด้านตัวผู้เรียนที่สามารถพยากรณ์ระดับความคิดเห็นที่ผู้เรียนมีต่อครูผู้สอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของมรกตศรียาสน (2545) ที่พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูโดยจำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันในโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนล่าสุด ขนาดของโรงเรียน และสังกัดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะธรรมชาติของการเรียน

ภาษาอังกฤษต้องอาศัยความละเอียดอ่อนและความเข้าใจอารมณ์ทางภาษาซึ่งน่าจะมีความมากในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (บรรเจิด พุฒารัตน์, สัมภาษณ์ 2564) ขนาดและสังกัดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน ในขณะที่เพศ อายุ ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์ในการสอน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของครูไม่มีผลต่อความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญ

5. ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกัน พบว่า เพศ อายุ ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนล่าสุด ขนาดและสังกัดของโรงเรียนที่แตกต่างกันของนักเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากในวัยเรียนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความคิด ความรู้สึกของนักเรียนจึงส่งผลให้เจตคติในการเรียนของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ ในขณะที่ระดับชั้นที่กำลังศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญ สืบเนื่องมาจากผลการวิจัยที่พบว่าระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใกล้เคียงกันแม้ว่าระดับชั้นของนักเรียนแตกต่างกัน

6. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และความต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนในพฤติกรรมความใกล้ชิดของครู

จากผลการรวบรวมปัญหา อุปสรรค ความต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน ผู้วิจัยพบว่า นักเรียน ครู และบรรยากาศในชั้นเรียนต่างส่งผลต่อกันและเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน โดยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตนนั้นเรียนไม่เข้าใจ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เข้าใจยาก ต้องใช้การท่องจำด้วย จึงไม่สนใจหรือไม่มีความตั้งใจที่จะเรียน นักเรียนไม่มีความมั่นใจที่จะตอบเนื่องจากกลัวว่าตนจะตอบหรือพูดผิด นอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนจะตำหนิครูผู้สอนที่จัดการเรียนการสอนไม่สนุก ครูให้งานเยอะเกินไป หรือแม้แต่การที่ครูว่ากล่าวนักเรียนต่อหน้าเพื่อนนักเรียนในห้องเมื่อนักเรียนตอบผิดในส่วนสุดท้าย นักเรียนคิดว่านักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง บรรยากาศและบริบทโดยรอบตัวของนักเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงมีความต้องการให้ครูเพิ่มการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดบรรยากาศที่สนุกสนานในชั้นเรียนเสริมไวยากรณ์และทักษะการพูดสนทนา ไม่ดุด่าหรือกดดันนักเรียนต่อหน้าเพื่อนนักเรียน สำหรับครูผู้สอน พบว่า ครูมีความเห็นว่าจากสถานการณ์โควิด 19 การจัดการเรียนการสอนเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบออนไลน์จึงทำให้ความใกล้ชิดกับนักเรียนลดลง นักเรียนมีความพร้อมในการจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่ไม่เท่ากันจึงทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือในการเข้าร่วมชั้นเรียนเท่าที่ควร นอกจากนี้พื้นฐานทางภาษาของนักเรียนที่แตกต่างกันก็มีส่วนทำให้นักเรียนเรียนไม่เข้าใจและไม่สนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูจึงมีความต้องการให้นักเรียนปรับตัวให้มีความเท่าทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน ให้ความสำคัญ สนใจ เอาใจใส่ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อจะได้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูที่มีผลต่อเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้ออภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของทั้งนักเรียนและครูโดยภาพรวมต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนอยู่ในระดับ มาก ซึ่งมีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดที่ไม่ใช่ทางวาจาของครูผู้สอนสูงกว่าระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดทางวาจาของครูผู้สอน หมายความว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรเพิ่มการแสดงออกของพฤติกรรมความใกล้ชิดทางวาจาให้มากขึ้นเพื่อให้ทั้งนักเรียนและครูเกิดระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูสูงขึ้น

2. ความคิดเห็นของนักเรียนและครูโดยภาพรวมต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดทางวาจาของครูผู้สอนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การพยายามบรรยายให้นักเรียนเห็นภาพ ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดทางวาจาเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสนทนากับนักเรียนในประเด็นอื่นที่นักเรียนถามขึ้นมา (ที่ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังสอนอยู่หรืออยู่ในบทเรียน) เนื่องจากพฤติกรรมความใกล้ชิดทางวาจาของครูผู้สอนข้างต้นเป็นพฤติกรรมในเชิงบวก ดังนั้นหมายความว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรมีการพยายามบรรยายให้นักเรียนเห็นภาพต่อไป และควรเพิ่มพฤติกรรมการสนทนากับนักเรียนในประเด็นอื่นที่นักเรียนถามขึ้นมาที่ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังสอนอยู่หรืออยู่ในบทเรียนด้วย จะช่วยให้นักเรียนและครูเกิดระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดทางวาจาที่สูงขึ้น

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนและครูมีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดที่ไม่ใช่ทางวาจาโดยภาพรวมสูงที่สุด คือ ไม่มีการมองสบตากับนักเรียนในชั้นเรียนเลย มองแต่กระดานหรือเอกสารการสอนเท่านั้น และข้อที่ระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดที่ไม่ใช่ทางวาจาเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มีการแตะหรือสัมผัสที่หัวไหล่/แขนของนักเรียนแบบเบาๆ ขณะกำลังสอน หมายความว่า ครูผู้สอนควรระมัดระวังในการแสดงพฤติกรรมนี้ขณะสอน เนื่องจากพฤติกรรมความใกล้ชิดที่ไม่ใช่ทางวาจาในข้างต้นนั้นเป็นพฤติกรรมในเชิงลบ ดังนั้นครูจึงต้องให้ความสำคัญกับการมองสบตากับนักเรียนในขณะที่สอนมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดที่ไม่ใช่ทางวาจาในเชิงบวกนั่นเอง ส่วนพฤติกรรมความใกล้ชิดที่มีการแตะหรือสัมผัสที่หัวไหล่/แขนของนักเรียนแบบเบาๆ เพื่อให้นักเรียนรับรู้ถึงความใส่ใจความใกล้ชิดที่ครูมอบให้ เป็นการช่วยเพิ่มระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนได้อย่างไรก็ตามการแตะหรือสัมผัสที่หัวไหล่/แขนของนักเรียนแบบเบาๆ ครูผู้สอนจะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง เพื่อป้องกันการล่วงละเมิดแก่นักเรียน การจับหรือสัมผัสตัวนักเรียนไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามกับครูผู้สอน จะต้องแตะหรือสัมผัสที่อย่างเหมาะสม ไม่ควรแตะบริเวณอื่นนอกจากหัวไหล่หรือแขนหรือใช้การสัมผัสในลักษณะอื่น เช่น การลูบ การกอด เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมรวมทั้งน้ำหนักในการวางมือควรทำด้วยความพอประมาณและระยะเวลาในการแตะก็ไม่ควรจะทำในเวลาที่ยาวนานด้วยเช่นกัน เพื่อเป็นการแสดงถึงเจตนาอันบริสุทธิ์ใจของครูผู้สอน

4. เจตคติของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน โดยเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนควรหาวิธีการเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มองว่าการเรียนภาษาอังกฤษนั้นเปล่าประโยชน์ให้เกิดเป็นความรู้สึกที่ดีและเกิดความชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ และเปลี่ยนความรู้สึกของนักเรียนให้รู้สึกอยากให้อีกคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

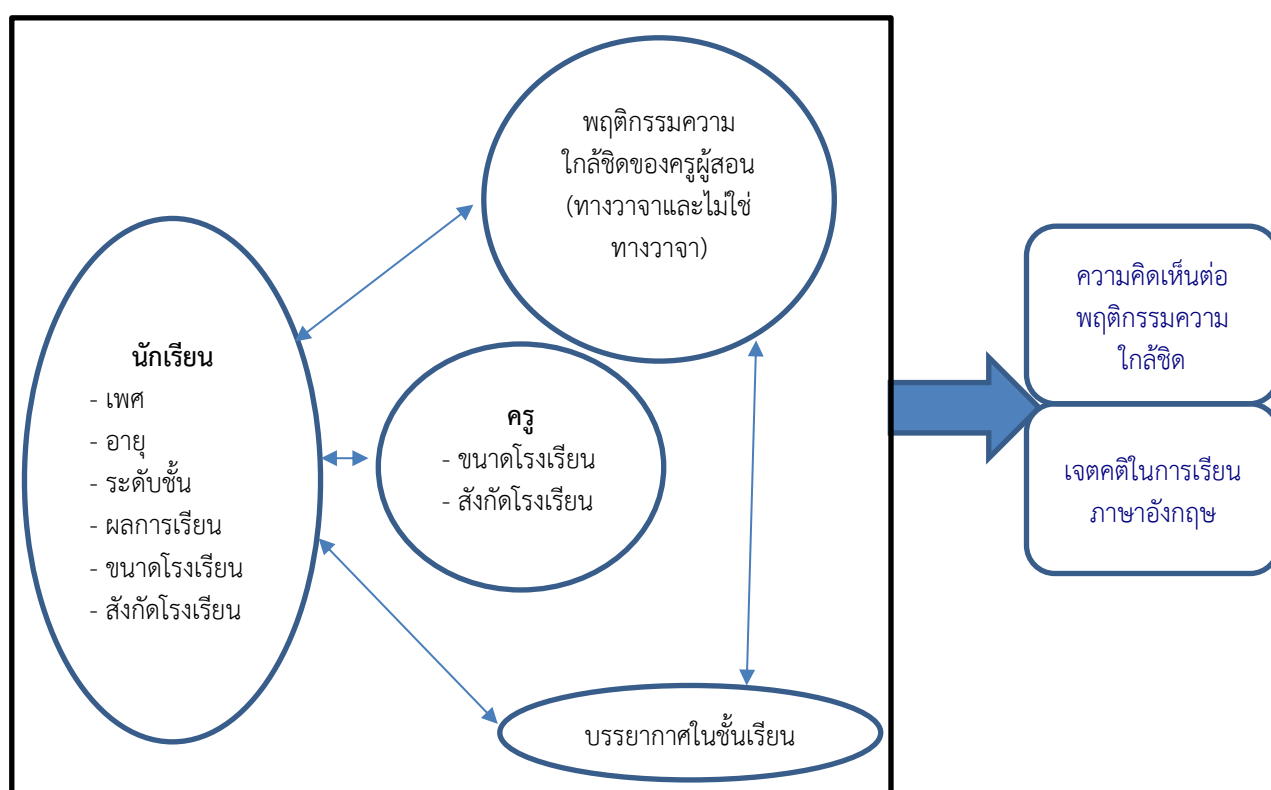
5. พฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่ายิ่งครูผู้สอนมีพฤติกรรมความใกล้ชิดทางวาจาและที่ไม่ใช่ทางวาจามากเท่าใด นักเรียนก็ย่อมมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น

พฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนจึงเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญและไม่ละเลยที่จะนำมาวางแผนสำหรับใช้ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในบริบทของประเทศไทยต่อไป

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยเป็นแนวการสร้างและพัฒนาให้เกิดพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนต่อผู้เรียน เพื่อเพิ่มระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน มี 3 ด้าน 1) ด้านปัจจัยที่มีผลต่อนักเรียน 2) ด้านปัจจัยที่มีผลต่อครู 3) ด้านพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน ผู้วิจัยได้สรุปดังแสดงภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์ความรู้จากงานวิจัย อธิบายได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศควรคำนึงถึงซึ่งมีผลต่อระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนคือ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ ขนาดของโรงเรียนและสังกัดของโรงเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ เพศ อายุ ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ขนาดของโรงเรียนและสังกัดของโรงเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ครูจึงควรเข้าใจถึงความแตกต่างเพื่อนำไปประยุกต์ปรับใช้ให้เหมาะกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเอง

2. สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นของครูต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนคือ ขนาดและสังกัดของโรงเรียนที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเท่าเทียมในด้านการจัดสรรอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนและพัฒนาอบรบบุคลากรทางการศึกษาให้เท่าทันยุคสมัยปัจจุบัน

3. ข้อเสนอแนะจากนักเรียนเป็นสิ่งที่สะท้อนได้ว่าต้องการให้ครูมีพฤติกรรมความใกล้ชิดไม่ว่าจะเป็นทางวาจาและที่ไม่ใช่ทางวาจา ในขณะเดียวกันครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเองก็มีข้อเสนอแนะที่ต้องการให้นักเรียนมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษที่มากขึ้นและมีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของตนเพิ่มขึ้น ดังนั้นทั้งนักเรียนและครูผู้สอนจึงควรร่วมมือกันสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เกิดพฤติกรรมความใกล้ชิดเชิงบวก อันจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการนำองค์ความรู้จากการวิจัยนี้ไปประยุกต์เพื่อเป็นแนวทางเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมความใกล้ชิดทั้งทางวาจาและไม่ใช่วาจาต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยจะเห็นได้ว่า นักเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูในระดับ มาก นักเรียนมีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ ปานกลาง และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสัมพันธ์กันในทางบวก แสดงถึงความสำคัญของพฤติกรรมความใกล้ชิดของครู เมื่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีพฤติกรรมความใกล้ชิดทั้งทางวาจาและไม่ใช่วาจาต่อนักเรียนมากเท่าใด นักเรียนก็จะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วย ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงควรมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมความใกล้ชิดและให้ความสำคัญอยู่เสมอ จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีสิ่งต่อไปนี้

1.1 ควรจัดให้มีการนิเทศติดตามเกี่ยวกับการสอดแทรกพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนอย่างจริงจังและสม่ำเสมอเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างแท้จริง

1.2 ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน ควรจะมีการอบรมเชิงปฏิบัติการและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอน สร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับการประเมินด้านเจตคติของผู้เรียน

1.3 โรงเรียนควรจัดทำสื่อสำเร็จ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นแนวทางหรือตัวอย่างปฏิบัติแก่ครูผู้สอน ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูมีความเข้าใจเป็นไปในแนวทางเดียวกัน สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ควรจะได้มีการศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตอื่นๆ จังหวัดอื่นๆ เพื่อให้การศึกษามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2 เนื่องจากเกิดสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 จึงทำให้การเก็บข้อมูลวิจัยเป็นไปอย่างยากลำบาก การเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์จึงมีความสะดวกมากกว่ารูปแบบการส่งเป็นเอกสารในการ

ขอเก็บข้อมูลวิจัย แต่ทว่าการเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์มักไม่ค่อยได้รับความร่วมมือในการตอบกลับแบบสำรวจเท่าที่ควร จึงควรศึกษาและวิจัยเป็นรายกลุ่มที่เล็กและเจาะจงมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการสร้างและพัฒนาให้มีการแสดงออกถึงพฤติกรรมความใกล้ชิดของครูผู้สอนแก่นักเรียนในบริบทการจัดการเรียนการสอนของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- บรรเจิด พงษ์รัตน์. (2564). **ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษจากประสบการณ์ในการทำอาชีพครู**. (พิชญอร ผลดี, ผู้สัมภาษณ์). (20 ส.ค. 2564).
- มรกต ศรียาสิน. (2545). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- Baker M. (2010). Understanding Motivation: A Review of Relevant Literature. **Carleton Papers in Applied Language Studies**. 21(22). 71-116.
- Hawes, L. C. (1973). Elements of a model for communication processes. **Quarterly Journal of Speech**. 59(1). 11-21.
- Kirova et al. (2012). Investigation of Motivation and Anxiety in Macedonia While Learning English as a Second/Foreign Language. **Procedia-Social and Behavioral Sciences**. 46. 3477-3481.
- LeFebvre, L. and Allen, M. (2014). Teacher immediacy and student learning: An examination of lecture/laboratory and self-contained course sections. **Journal of the Scholarship of Teaching and Learning**. 14(2). 29-45.
- McLemore, M. and Cunningham, J. (1994). **Teacher Immediacy Behavior: Student Learning Outcomes and Evaluation**. Second Annual College of Continuing Education Faculty Symposium on Teaching Effectiveness.
- Mehrabian, A. (1969). Some referents and measures of nonverbal behavior. **Behavioral Research Methods and Instrumentation**. 1. 213-217.
- Mullane, R. Rebecca. (2014). **Student's Perception of Teacher Immediacy Behaviors on Student Success and Retention**. Doctor of Philosophy in Communication. Wisconsin: University of Wisconsin-Milwaukee.
- Rahimi, M. and F. H. Karkami. (2015). The role of teachers' classroom discipline in their teaching effectiveness and students' language learning motivation and achievement: A path method. **Iranian Journal of Language Teaching Research**. 3(1). 57-82.
- Richmond, V. P., Gorham, J. S., & McCroskey, C. (1987). **The relationship between selected immediacy behaviors and cognitive learning**. M. L. McLaughlin (Ed.). Newbury Park, CA: SAGE.